USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně senátu Mgr. Petry Weissové a soudců JUDr. Jiřího Pally a Mgr. Aleše Roztočila v právní věci žalobce: **S. P.**, zast. Mgr. Ladislavem Bártou, advokátem, se sídlem Purkyňova 787/6, Ostrava, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 3, Praha 7, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 5. 11. 2020, č. j. OAM-74/LE-BA04-VL16-2020, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 14. 4. 2021, č. j. 20 Az 23/2020 - 34,

takto:

I. Řízení o kasační stížnosti **se zastavuje.**

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

III. Ustanovenému zástupci žalobce Mgr. Ladislavu Bártovi, advokátovi, **se přiznává** odměna a náhrada hotových výdajů za řízení o kasační stížnosti ve výši 3.400 Kč, která mu bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do 30 dnů od právní moci tohoto usnesení.

Odůvodnění:

[1] Žalovaný v záhlaví uvedeným rozhodnutím (dále jen „napadené rozhodnutí“) rozhodl tak, že se žalobci neuděluje mezinárodní ochrana podle § 12, § 13, § 14, § 14a a § 14b zákona č. 325/1999 Sb., o azylu (dále jen „zákon o azylu“). Žalobu, jíž se žalobce proti napadenému rozhodnutí bránil, Krajský soud v Ostravě (dále jen „krajský soud“) shora označeným rozsudkem (dále jen „napadený rozsudek“) zamítl jako nedůvodnou.

[2] Žalobce (dále jen „stěžovatel“) nyní napadá rozsudek krajského soudu kasační stížností z důvodu podle § 103 odst. 1 písm. b) s. ř. s. Nejvyššímu správnímu soudu navrhuje, aby napadený rozsudek zrušil a vrátil věc krajskému soudu k dalšímu řízení.

[3] V doplnění blanketní kasační stížnosti ustanovený zástupce uvedl, že místem pobytu stěžovatele je Pobytové středisko Havířov, Na Kopci 269, Havířov. Z vyjádření žalovaného podaného ke kasační stížnosti dne 17. 7. 2021 však Nejvyšší správní soud zjistil, že adresa místa stěžovatelova pobytu je neznámá, neboť dne 18. 5. 2021 opustil uvedené pobytové středisko a dne 26. 5. 2021 odevzdal svůj průkaz.

[4] Uvedenou skutečnost žalovaný potvrdil k dotazu Nejvyššího správního soudu podáním ze dne 6. 4. 2022 s doplněním, že stěžovatel je veden v evidenci nežádoucích osob, neboť mu bylo uloženo správní vyhoštění, a měl výjezdní příkaz do 16. 6. 2021. Současně též uvedl, že ve vztahu ke stěžovateli není veden zápis o dočasné ochraně. Rovněž Policie České republiky, Ředitelství služby cizinecké policie, k dotazu Nejvyššího správního soudu na místo pobytu stěžovatele dne 11. 4. 2022 sdělila, že jí toto místo není známé a dle jí dostupných evidencí je stěžovatel od 27. 7. 2020 veden jako žadatel o udělení mezinárodní ochrany. Ustanovený zástupce stěžovatele se k výzvě Nejvyššího správního soudu ohledně sdělení aktuálního místa stěžovatelova pobytu nevyjádřil.

[5] Podle § 47 písm. c) s. ř. s., *soud řízení usnesením zastaví, stanoví-li tak tento nebo zvláštní zákon*.

[6] Podle § 33 písm. b) zákona o azylu, *soud řízení zastaví, jestliže nelze zjistit místo pobytu žadatele o udělení mezinárodní ochrany.*

[7] Dikce posledně citovaného ustanovení „soud řízení zastaví“ neposkytuje možnost volby procesního postupu v případě nastoupení v něm předpokládané okolnosti o nemožnosti zjistit místo pobytu žadatele o mezinárodní ochranu. Soud má v takové situaci povinnost řízení zastavit (srov. například rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 9. 2008, č. j. 3 Azs 40/2008 - 67).

[8] Jak již Nejvyšší správní soud zdůraznil v rozsudku ze dne 25. 2. 2004, č. j. 2 Azs 16/2004 - 45, *„smyslem citovaného ustanovení zákona o azylu je umožnit soudům nezabývat se meritorně azylovými návrhy těch účastníků, kteří již zmizeli ze zorného pole orgánů veřejné moci České republiky a kteří již pravděpodobně nejsou ani v dosahu jurisdikce České republiky. Svým způsobem představuje toto ustanovení i sankci pro žadatele o udělení mezinárodní ochrany, resp. pro cizince, kteří v České republice podali žádost, o níž bylo rozhodnuto správním orgánem, vedli i soudní řízení, ale neohlásili soudu, u něhož je řízení vedeno, skutečné místo pobytu, které jinak nelze z evidence zjistit. Nezdržuje-li se takový účastník řízení v místě hlášeného pobytu v České republice, v důsledku nemožnosti dosáhnout jeho přítomnosti u soudu (např. za účelem objasnění pravdivosti tvrzení účastníka, vyjasnění rozporů mezi výpovědí účastníka před správním orgánem a novým tvrzením v kasační stížnosti, objasnění a rozvedení stížních bodů, apod.) vznikají v řízení u soudu značné průtahy, právě v důsledku neoznámení místa pobytu, případně jeho změny.*“

[9] V rozsudku ze dne 26. 5. 2005, č. j. 7 Azs 271/2004 - 58, pak Nejvyšší správní soud také vyslovil, že *„[n]emožnost zjistit místo pobytu žadatele o udělení azylu (§ 33 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu) je dána jen tam, kde (...) soud vyvíjel požadované úsilí ke zjištění místa pobytu žadatele a přes toto úsilí a případně další pátrání v příslušných evidencích pobyt žadatele nebyl zjištěn a zůstal zcela neznámý. Pokud i přes toto úsilí zůstane pobyt stěžovatele nezjištěn a zcela neznámý, lze řízení ve smyslu výše citovaného ustanovení zastavit*.“

[10] Z výše uvedeného je zřejmé, že stěžovatel se nezdržuje v místě, které v doplnění kasační stížnosti označil jako místo svého pobytu, a současně se aktuální místo jeho pobytu nepodařilo zjistit. Příslušné orgány Nejvyššímu správnímu soudu sdělily, že místo pobytu stěžovatele neznají, jemu ustanovený zástupce také toto místo nesdělil. V posuzované věci

byly vyčerpány všechny standardní prostředky, kterými by bylo možné zjistit místo pobytu stěžovatele, a Nejvyšší správní soud proto považuje za prokázané, že místo jeho pobytu není známo.

[11] Z uvedených důvodů Nejvyšší správní soud řízení o kasační stížnosti podle § 47 písm. c) s. ř. s. ve spojení s § 33 písm. b) zákona o azylu a za použití § 120 s. ř. s. zastavil.

[12] Nad rámec výše uvedeného kasační soud dodává, že postupoval v souladu se svojí ustálenou judikaturou, podle níž nelze-li u stěžovatele, který je žadatelem o mezinárodní ochranu, zjistit místo jeho pobytu, soud řízení o kasační stížnosti zastaví bez ohledu na to, zda kasační stížnost má všechny zákonné náležitosti a zda jsou splněny všechny podmínky řízení, včetně povinného zastoupení advokátem, či nikoliv (srov. usnesení ze dne 14. 2. 2008, č. j. 7 Azs 91/2007 - 66).

[13] Výrok o náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti se opírá o § 60 odst. 3 větu první s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s., podle nichž nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno.

[14] Usnesením Krajského soudu v Ostravě ze dne 2. 12. 2020, č. j. 20 Az 23/2020 - 14, byl stěžovateli ustanoven zástupcem Mgr. Ladislav Bárta, advokát. Podle § 35 odst. 10 s. ř. s. zástupce ustanovený v řízení před krajským soudem, je-li jím advokát, zastupuje navrhovatele i v řízení o kasační stížnosti a jeho hotové výdaje a odměnu za zastupování hradí stát.

[15] Ustanovený zástupce provedl v řízení o kasační stížnosti jeden úkon právní služby, kterým je doplnění blanketní kasační stížnosti [§ 11 odst. 1 písm. d) vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif)]. Za tento úkon právní služby advokátu náleží mimosmluvní odměna ve výši 3.100 Kč [§ 9 odst. 4 písm. d) ve spojení s § 7 bodem 5 advokátního tarifu]. Ustanovenému zástupci náleží též náhrada hotových výdajů s tímto úkonem související ve výši 300 Kč (§ 13 odst. 4 advokátního tarifu). Jelikož ustanovený zástupce nedoložil, že je plátcem daně z přidané hodnoty, odměna a náhrada hotových výdajů za řízení o kasační stížnosti se o částku této daně nezvyšuje. Náhradu nákladů řízení v celkové výši 3.400 Kč Nejvyšší správní soud ustanovenému zástupci Mgr. Ladislavu Bártovi vyplatí do 30 dnů od právní moci tohoto usnesení.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 22. dubna 2022

Mgr. Petra Weissová
předsedkyně senátu